

delsen af saadanne Midler, som ikke kunde være ønskelige. Andet troer jeg heller ikke, at man i sin Tid ved at see Tidenden skal faae ud af mine Ord.

Med Hensyn til selve Loven maa jeg isvrigt gjøre et Par Bemærkninger ved, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds yttrede. Naar han nemlig sagde, at man maatte see dybere i Loven for at see, hvad der egentlig laa deri, er det ganske vist, at den ærede Rigsdagsmand allerede har seet saa dybt deri, at det skulde forundre mig, om han endnu kunde see dybere, thi jeg tilstaaer, at hvad han fandt, var saa forunderligt overraskende, at jeg neppe kan troe, han selv ret har meent, at det skulde spille nogen Rolle, ligesom han vist neppe kan troe, enten at 25 Aars Alderen skulde blive det Afgjørende ved Besættelsen af Assessorposterne i Høiesteret, eller at der ved Lovforslaget er taget Hensyn til en mulig Forøgelse i Enkepensionen af 50 til 70 Rd. Jeg vil derfor forlade dette Punkt og vende tilbage til den ærede Rigsdagsmands tieligere Ytringer om Regjeringens Motiv. Jeg vil gjøre det saa roligt som muligt og, som jeg haaber, saa klart, at maastee den ærede Rigsdagsmand selv vil erkende, at det, jeg anførte som Lovens Motiv, var det naturlige. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at naar man var i politisk Lidenskab, kom man let ind paa Motiverne; den ærede Rigsdagsmand kommer meget hurtig og pludselig i Lidenskab og kommer saaledes ogsaa meget let til at angribe Motiverne, men det er en stor Behagelighed, at han ogsaa meget hurtig kommer ud af Lidenskab, og det er derfor meget let at discutere med ham. Jeg tør derfor maastee antage, at han vil skænke hvad jeg nu skal fremsætte, nogen Opmærksomhed og deraf see, at han virkelig er inde paa en feil Bei med Hensyn til de Slutninger, han har gjort om Ministeriets Hensigter og Planer med denne Lov, navnlig lige overfor en anden Lov, den angaaende Dyr-tidstillæget. Den ærede Rigsdagsmand fremhævede to Momenter i den Henseende, som han ansaae som afgjørende, det ene var: at naar man maa indrømme visse Facta, som ere uomstødelige, saa maa man ogsaa kunne gjøre

Slutninger fra disse Facta til Motivet, og som et saadant Factum anførte han da, at der ikke var forelagt andre Gægelove end den nu foreliggende, hvoraf han igjen drog den Slutning, at den omhandlede Bestemmelse i Dyr-tidsloven var sat ind med specielt Hensyn til den Lov, vi nu forhandle; men nu er dette Factum urigtigt; thi der er forelagt en anden Lov, som falder ind under samme Klasse som den nu foreliggende, og denne anden Lov har den ærede Rigsdagsmand selv havt med at gjøre, idetmindste ved at tale om den, det er Loven om Lønning for Lærerne ved Seminarierne. Jeg kan naturligvis paa Seminarielærernes Vegne ikke have Noget imod, om de med Hensyn til Forholdet til Dyr-tidsloven bleve stillede anderledes. — Sagen er, at Bestemmelsen i Dyr-tidsloven blev vedtaget saaledes, som den der findes, fordi det ikke var muligt at sige, om den ikke kunde faae Anvendelse paa flere Love, som ville blive forelagte Rigsdagen, og den ærede Rigsdagsmand vil derfor vistnok være saa billig at indrømme, at han har taget feil i denne Henseende, idet han har anført et ubestridelig urigtigt Factum og derpaa bygget sin Slutning. Det andet Moment, som han fremhævede, var, at naar Loven er forelagt i dens nuværende Stikkelse, forat hjælpe sig ud af den øieblikkelige Forlegenhed ved Besættelsen af Assessorposterne i Høiesteret, og man saa ikke siger dette, saa er det, fordi man ikke vil komme frem med det egentlige Motiv. Dertil maa jeg svare, at det aldrig er blevet sagt fra Ministeriets Side, at dette var det egentlige Motiv. (Tscherning: Nei!) Den ærede Rigsdagsmand anførte det, som om det var blevet sagt fra Ministeriets Side, men det er ikke Tilfældet, og den ærede Rigsdagsmand kom ogsaa selv til Erkjendelse af, at det var sagt af et andet Medlem, nemlig Rigsdagsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage), men for at dette Argument ikke skulde faae samme Stjæbne som det andet, nemlig blive betydningsløst, creerede han uden videre denne ærede Rigsdagsmand til at være Ministeriets Organ (Tscherning: Nei!) og erklærede — jeg tør troe til Overraskelse for det nævnte ærede Medlem selv — at Ministeriet